

at Regjeringen henvender sig til de Mænd, som ansees for at have den største Indsigt og navnlig til de technisk uddannede Mænd, som staae til Regjeringens Raadighed ved en saadan Leilighed. Nu vil jeg gjøre opmærksom paa, at vi have saadanne Teknikere, som fortjene al mulig Tillid, og som fortjene Tillid ikke alene i Almindelighed, men ogsaa særlig, hvor Spørgsmaalet er om Forholdene i Limfjorden, hvor jo Statens Ingeniører have arbejdet ikke saa lidt og i en længere Aarrække have fortsat deres Studier af de derværende Forhold. Efter hvad der er mig bekendt om disse Mænd, tør jeg sige, at det tillige er meget praktiske Mænd, og som praktiske Mænd ville de ganske vist føle sig henviste til at skaffe sig de aller-nøieste Underretninger hos de Mænd paa Stederne selv, der ere bekendte med de locale Forhold, og at tage alle de Betragtninger, der maatte blive fremsatte af saadanne Mænd, under den allernøieste Overveielse. At dette ogsaa er skeet ved denne Leilighed, fremgaaer af de Bemærkninger, der kom fra det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Bonne), der først havde Ordet; af hans Uttringer vil man vide, at der er gjort Indvendinger, og at man har raadført sig med bekendte Mænd derom. Det er jo overmaade rigtigt og vigtigt, at man gjør dette, og Technikerne bør gjøre det ved en saadan Leilighed; men naar de saa have faaet fat paa de bekendte Mænd og hørt deres Bemærkninger, saa synes det rigtignok at være deres Sag at veie de Indvendinger, der ere komne frem, og at tage det Hensyn til disse, som de fortjene, saa at de altsaa, efterat Forholdene ere blevne klare for dem paa denne Maade, lægge deres Plan saaledes, at Mislighederne blive undgaaede. Dette maa være disse Mænds Opgave, og vi, som sidde her, ere nødte til at støtte os til deres Dom. Derfor som vi ikke gif frem paa den Maade, saa vilde vi aldrig komme tilende med disse Sager eller komme til at fatte nogen Beslutning om dem; thi Størstedelen af os er jo ikke sagkyndig i den Slags Sager. Der er nogle Mænd, som vi maae skænke vor Tillid, og af hvem vi maae forlange, at de alvorlig overveie de Sager, der ere betroede dem; men naar de ere fremkomne med deres Forslag, og

naar vi have tilstrækkelig Grund til at føle os forvissede om, at de tilbørlig og grundig have overveiet Sagen, og at deres Forslag hviler paa et saa bredt Grundlag som muligt af indsamlet Materiale, saa maae vi vise dem den Tillid at stole paa, at deres Forslag er det efter samtlige foreliggende Omstændigheder meest hensigtsmæssige, og jeg tilstaaer, at jeg i nærværende Sag har den fuldstændigste Tillid til de vedkommende Mænd. Der kan hos dem, der fare paa Limfjorden, være forskellige Meninger om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt eller ikke, men saaledes som Forslaget foreligger, troer jeg, at det vil vise sig at være et godt og hensigtsmæssigt Forslag.

Brinck-Seidelin: Jeg vil blot bemærke, at jeg er aldeles enig med den høitærede Finansminister i, at vi skulle grundig overveie, om disse sagkyndige Folk ogsaa have taget alle Forhold under tilbørlig Overveielse; det var kun det, jeg ønskede, at vi grundig skulde overveie, om det ogsaa var skeet. Naar den høitærede Minister meente, at jeg havde mine Erfaringer fra „anonyme“ Meddelelser — idetmindste faldt hans Ord saaledes — saa er det ikke rigtigt, idet jeg har talt med mange Mennesker, som kjende Forholdene deroppe, og som ere af en anden Mening end den, at der skal anlægges en Havn ved Glynngøre.

Finansministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at Meningen med den af mig før brugte Uttring selvfølgelig kun var, at de omtalte Mænd ere anonyme for os.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Sagens Overgang til 2den Behandling sattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Brinck-Seidelin: Jeg skal tillade mig at foreslaae dette Lovforslag henviist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet i Anledning af det saaledes fremsatte Forslag, sattes det